

**Zasady zapisu pracy dyplomowej
(przypisy i bibliografia APA 7)**

1. Praca dyplomowa jest sporządzana w formie wydruku komputerowego na papierze formatu A4.
2. Strona tytułowa (według wzoru określonego w załączniku do obowiązujących *Zasad dyplomowania* Uniwersytetu Ignatianum w Krakowie).
3. Tekst:
 - 1) Czcionka: Times New Roman, 12 pkt (tekst podstawowy), 10 pkt (przypisy dolne jeśli występują).
 - 2) Odstępy w tekście podstawowym: 1,5 wiersza; w przypisach dolnych jeśli występują: 1 wiersz.
 - 3) Marginesy: 2,5 cm.
 - 4) Tekst powinien być wyjustowany obustronnie.
 - 5) Numeracja stron ciągła w całej pracy.
 - 6) Przypisy zgodnie z APA 7.
4. Sposób sporządzania przypisów i bibliografii (APA 7):

I. Zasady sporządzania przypisów:

- a. W tekście przypisy są stosowane na dwa sposoby: przypis (*Paranthesical citation*), tzw. nawias referencyjny (1) i przypis narracyjny (2).
- b. Jeżeli ma miejsce dosłowne przytaczanie fragmentu tekstu wówczas w przypisie należy podać nazwisko autora, rok publikacji oraz numery stron lub numer akapitu (jeśli strony nie są numerowane).
- c. Jeśli ma miejsce parafraza fragmentu źródła nie ma potrzeby, ale jest możliwe podanie numeru strony, aby pomóc zlokalizować właściwy fragment przytaczanego źródła.

1. Przypis tzw. nawias referencyjny – Autor i data publikacji są podane w nawiasach.

Przykład:

(Kowalski, 2020)

(Wysocka, 2015, s. 51)

(Nowak, 1999, ss. 29–30)

Jeżeli w jednym przypisie jest odwołanie się do dwóch lub więcej różnych pracy to powinny one być oddzielone średnikiem oraz uporządkowane alfabetycznie według nazwisk pierwszych autorów.

Przykład:

(Dąbrowski, 1968; Koziński i Adamowicz, 2000; Woroniecki, 1995)

2. Przypis narracyjny (odsyłacz w tekście) – Autor pojawia się w tekście a data publikacji w nawiasie.

Przykład:

M. Ziemska podzieliła postawy rodzicielskie na dwie grupy (1978, ss. 124-141)...

M. Hussey (2017) argumentuje ...

3. Szczegółowe zasady stosowania przypisów

a. Jeden autor:

- przypis tzw. nawias referencyjny:

Przykład:

(Hussey, 2017)

- przypis narracyjny:

Przykład:

N. Smith (2014) argumentuje ...

b. Dwóch autorów:

- przypis tzw. nawias referencyjny:

Przykład:

(Hussey i Smith, 2010)

- przypis narracyjny:

Przykład:

M. Hussey i N. Smith (2010) argumentuje ...

c. Trzech lub więcej autorów:

- przypis tzw. nawias referencyjny:

Przykład:

- (Kowalski i in., 2007)

- przypis narracyjny:

Przykład:

W. Kowalski i in. (2007) argumentuje ...

d. Organizacja, instytucja itp.:

- przypis tzw. nawias referencyjny:

Przykład:

(Ministerstwo Edukacji i Nauki, 2007)

- przypis narracyjny:

Przykład:

Ministerstwo Edukacji i Nauki (2007) wskazuje...

4. Cytaty:

a. Cytat bezpośredni:

Cytat bezpośredni odtwarza dosłowny materiał zaczerpnięty bezpośrednio z pracy innego autora lub z własnej wcześniej opublikowanej.

b. Krótkie cytaty:

Jeśli cytat ma mniej niż 40 słów, należy umieścić go w danym akapicie tekstu zasadniczego i zapisać w cudzysłowie oraz umieścić odwołanie/przypis w tekście przed kropką.

Przykład:

Natomiast w pieczy instytucjonalnej „działało w Polsce 1166 placówek opiekuńczo-wychowawczych” (GUS, 2020, s. 2).

c. Długie cytaty:

Jeśli cytat składa się z 40 lub więcej słów, należy go umieścić od nowej linii, we wciętych, niezależnym bloku tekstu, bez cudzysłowu. Wcięcie cytatu blokowego powinno być tej samej wielkości co wcięcie akapitu zwykłego tekstu. Na końcu cytatu blokowego należy podać cytowane źródło i numer strony w nawiasach, za ostatnim znakiem interpunkcyjnym. Nie należy wstawiać pustych wierszy przed cytatem ani po nim.

Przykład:

Jak słusznie zauważa Elżbieta Sujak,

(...) wychowanie jest propozycją pewnej hierarchii wartości, zbioru zasad postępowania i niczym innym jak propozycją. Bolesne pytanie nurtujące rodziców, czy te najbardziej ukochane prawdy i wartości życia zostaną przez dziecko przyjęte za własne, pokochane i strzeżone – łatwiej znajdą uspokajającą odpowiedź w oczach dziecka i młodego człowieka, gdy całe dzieciństwo, cały dramat rozwoju i przyjmowania opieki i wychowania będzie rozgrywać się w atmosferze utrzymanego, zawsze żywego kontaktu uczuciowego. (Sujak, 1983, s. 176)

e. Jeżeli w danym tekście kilka razy cytujemy daną pracę, to przypis należy robić za każdym razem, tak samo, tak jakby praca była cytowana pierwszy raz.

II. Zasady sporządzania Bibliografii:

- a. Pozycje bibliograficzne szereguje się alfabetycznie według nazwiska pierwszego autora każdej pracy.
- b. Wiele prac jednego autora szereguje się według lat wydania – od najstarszych do najnowszych. Publikacje jednego autora z tego samego roku powinny być rozróżnione kolejnymi literami (a, b, c...), zgodnie z porządkiem alfabetycznym wyznaczanym przez tytuły.
- c. Tytuły dzieł takich jak książki, kolekcje redagowane, nazwy gazet, itp. zapisywane są kursywą.
- d. Nie należy zapisywać kursywą, podkreślać tytułów prac, takich jak rozdziały w książkach, artykuły w czasopiśmie, eseje w wydawanych zbiorach.
- e. Lista powinna zawierać DOI lub adres internetowy – jeśli jest dostępny.

1. Źródła w języku obcym:

Kiedy ma miejsce odwołanie się do pracy napisanej w języku obcym, tytuł jest pisany w jej ojczystym (oryginalnym) języku.

Przykład:

Waters, M. (2000). *Globalization*. Routledge.

Charmot, F. (1951). *La pédagogie des jésuites. Ses principes, son actualité*. Éditions Spes.

2. Książka/monografia/druk zwarty:

Autor(rzy) książki – nazwisko, inicjały. (rok). *Tytuł książki* – kursywą. Wydawca. DOI lub adres internetowy – jeśli jest dostępny.

a. Jeden autor:

Przykład:

Milerski, B. (2011). *Hermeneutyka pedagogiczna. Perspektywy pedagogiki religii*. Wydawnictwo Naukowe ChAT.

Lowney, Ch. (2013). *Heroiczne przywództwo. Tajemnice sukcesu firmy istniejącej ponad 450 lat* (Ł. Malczak, tłum.). Wydawnictwo WAM.

Delgado, B. (2002). *La educación en la reforma y la contrarreforma*. Síntesis Educación.

b. Dwóch autorów:

Przykład:

Ambrogetti, F. i Rubin, S. (2013). *Jezuita papież Franciszek. Wywiad rzeka z Jorge Bergoglio* (A. Fijałkowska-Żydok, tłum.). Dom Wydawniczy Rafael.

c. Trzech i więcej autorów:

Przykład:

Ptaszek, G., Stunża, G. D., Pyżalski, J., Dębski, M. i Bigaj, M. (2020). *Edukacja zdalna: co stało się z uczniami, ich rodzicami i nauczycielami?* Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne.

d. Dwie lub więcej prac tego samego autora:

Przykład:

Marek, Z. (2014). *Religia pomoc czy zagrożenie: dla edukacji?* Wydawnictwo WAM.

Marek, Z. (2016). Autonomia pedagogiki religii. *Studia Katechetyczne*, 12, 19-33.

Marek, Z. (2017). *Pedagogika towarzyszenia. Perspektywa tradycji ignacjańskiej*. Akademia Ignatianum.

e. Dwie lub więcej prac tego samego autora w tym samym roku:

Przykład:

Bauman, Z. (2000a). *Ponowoczesność jako źródło cierpienia*. Wydawnictwo Sic!

Bauman, Z. (2000b). *Globalizacja. I co z tego dla ludzi wynika*. PIW.

3. Artykuł lub rozdział w redagowanej książce/monografii:

Autor, A.A. i Autor, B.B. (rok wydania). Tytuł rozdziału. W: E.E. Redaktor i F. F. Redaktor (red.), *Tytuł pracy: Wielka litera również dla podtytułu* (strony rozdziału). Wydawca.

Przykład:

Aleksiejuk, A., Marek, Z. i Milerski, B. (2020). Pedagogika religii w Polsce. W: Z. Marek i A. Walulik (red.), *Słowniki społeczne. Pedagogika religii* (s. 33-49). Wydawnictwo Naukowe Akademii Ignatianum.

Duminuco, V.J. (2008). Formacja czy indoktrynacja w pedagogice ignacjańskiej? W: W. Pasierbek (red.), *Ignatian pedagogy for the challenges of humanism today/Pedagogika ignacjańska wobec wyzwań współczesnego humanizmu* (s. 173-192). Wyższa Szkoła Filozoficzno-Pedagogiczna Ignatianum, Wydawnictwo WAM.

4. Artykuł w czasopiśmie:

Autor, A.A., Autor, B.B., i Autor, C.C. (rok). Tytuł artykułu. *Tytuł czasopisma, numer tomu* (numer wydania), strony. <https://doi.org/xx.xxx/rrrr>

Przykład:

Casalini, C. (2019). Włodzimierz Ledóchowski's call for cura personalis: Humanist roots and Jesuit distinctiveness in education. *Studia Pedagogica Ignatiana*, 4(22), 123-134.

Chałas, K. (2021). Godność człowieka źródłem celów wychowania i zadań szkoły. *Roczniki Pedagogiczne*, 13(49), 2, 33-48. <https://doi.org/10.18290/rped21132.3>

Dyrek, K. i Marek, Z. (2016). Edukacja do przebaczenia w pedagogii ignacjańskiej. *Paedagogia Christiana*, 2(38), 61-84.

5. Strona internetowa:

Autor(rzy) – nazwisko, inicjały. (rok, miesiąc, data). *Tytuł strony*. Nazwa strony. URL

Przykład:

Królikowski, W. (2015a, 25 kwietnia). *Dyrektoria do Ćwiczeń duchowych św. Ignacego Loyoli i ich powstanie*. Centrum Duchowości. <https://czestochowa-jezuici.pl/2015/04/25/dyrektoria-do-cwiczen/>

Królikowski, W. (2015b, 25 kwietnia). *Kierownictwo duchowe w Ćwiczeniach duchowych św. Ignacego Loyoli jako ważny element pedagogii ignacjańskiej*. Centrum Duchowości. <https://czestochowa-jezuici.pl/2015/04/25/kierownictwo-duchowe/>

Plebańska, M., Szyller, A., i Sieńczewska, M. (2020). *Edukacja zdalna w czasach COVID-19. Raport z badania*. Warszawa: Wydział Pedagogiczny Uniwersytetu Warszawskiego.

https://kometa.edu.pl/uploads/publication/941/24a2_A_a_nauczanie_zdalne_oczami_nauczycieli_i_uczniow_RAPORT.pdf?v2.8

a. Jeżeli nie można ustalić daty publikacji tekstu znajdującego się na stronie internetowej należy wpisać w miejscu daty b.d. oraz wskazać datę pobrania tekstu, używając sformułowania Pobrane dokładna data z: adres strony internetowej (bez kropki na końcu):

Nazwisko, X. (b.d.). *Tytuł tekstu*. Pobrane (data pobrania) z: <https://xxxxx>

Przykład:

Rosiecka, E. i Nowak, P. (b. d.). *Wychowanie dziecka według psychologów z Harvardu. 6 praktycznych rad*. Pobrane 19 listopada 2023 r. z: <https://parenting.pl/wychowanie-dziecka-wedlug-rad-psychologow-z-harvardu>

b. Strona internetowa z organizacją jako autorem:

Nazwa organizacji. (rok, miesiąc, data). *Tytuł strony*. URL

Przykład:

Światowa Organizacja Zdrowia. (2019, 25 maja). *Raport o stanie zdrowia*. <https://www.who.int/news-room/fact-sheets/detail/the-top-10-causes-of-death>

c. Dokument prawny:

Nazwa ustawy, numer prawa publicznego (rok). URL

Przykład:

Ustawa o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej Dz. U. 2011 nr 149 poz. 887 (2011, z późniejszymi zmianami).

<https://isap.sejm.gov.pl/isap.nsf/DocDetails.xsp?id=wdu20111490887>

6. Encyklopedia:

Przykład:

Chlewiński, Z. i Zaleski, Z. (1989). Godność. W: L. Bieńkowski i in. (red.), *Encyklopedia katolicka* (t. 5, kol. 1231-1232). Towarzystwo Naukowe KUL.

Stępień, K. (2016). Godność osobowa. W: K. Chałas i A. Maj (red.), *Encyklopedia aksjologii pedagogicznej* (s. 377-378). Polskie Wydawnictwo Encyklopedyczne Polwen.

7. Dokumenty Kościoła:

Tytuł tekstu religijnego. (Rok). Wydawnictwo.

Tytuł tekstu religijnego. (Rok). Wydawnictwo. URL

Przykład:

Pismo święte Nowego Testamentu (S. Kowalski, tłum.). (1963). Pax.

8. Źródła przetłumaczone:

Autor (Autorzy). (Rok). Tytuł książki (dane tłumacza, tłum.). Wydawnictwo.

Przykład:

Manzoni, A. (1994). *Narzeczeni* (B. Sieroszevska, tłum.). Wydawnictwo Dolnośląskie.

9. Cytowanie pośrednie (*secondary sources*):

- a. Cytowanie pośrednie należy stosować tylko i wyłącznie wtedy, gdy oryginalna praca jest bardzo trudno dostępna lub niedostępna w znanym autorowi języku.
- b. W Bibliografii należy podać źródło wtórne (to, z którego autor korzystał), natomiast w tekście w przypisie, należy podać nazwisko autora oryginalnego dzieła oraz rok jego wydania (jeśli jest znany), a po przecinku podać odsyłacz do wtórnego źródła poprzedzony przymkiem za: z dwukropkiem.

Przykład:

Allport (1966, za: Nowak, 2000) zaproponował inne ujęcie tego problemu...

III. Uwagi dodatkowe:

Wyróżnia się dwa rodzaje przypisów dolnych ze względu na ich funkcje. Są to: przypisy uzupełniające podstawowe informacje zawarte w tekście głównym (*content footnotes*) oraz przypisy informujące o prawach autorskich (*copyright permission footnotes*).

Należy do niezbędnego minimum ograniczyć stosowanie przypisów uzupełniających, a istotne treści powinny zostać wkomponowane w tekst główny. Jeśli jednak wprowadza się przypis dolny, to powinien zawierać on tylko jedną myśl. Bardziej złożone treści uzupełniające należy przenieść do Aneksu jako załącznik.